

Karácsonyi készülődés

Kora reggel volt. Cékla kutya még javában aludt, mikor kiscgazdája Ádám, izgatottan pattant ki az ágyából, és szaladt az ablakhoz. Kinézett az ablakon, és kissé szomorúan vette tudomásul, hogy hiába közeleg a Karácsony, hó még nem esett. A kedvét ez nem szegte teljesen, hiszen magát az ünnepet már nagyon várta.

– Cékla ébredj! Ma este lesz Szenteste! – mondta hangosan.

Céklának nem kellett kétszer mondani, már fel is ugrott, és együtt szaladtak a nappaliba. Ádám apukája már várta őket.

– Öltözzetek fel, mutatok valamit az udvaron – mondta nekik.

Ádám és Cékla nagyon izgatottak lettek. Visszaszaladtak a szobába, és gyors öltözködésbe kezdtek. Cékla kihúzta a fiókot, kivett belőle egy vastag zoknit, majd odadobta Ádámnak.

– Öltözz gyorsan! – mondta.

Ádám nagyon gyorsan felöltözött. Meleg ruhákat vett fel, mert odakint már elég hűvös volt. A házból kiérve egy nagy fenyőfát pillantottak meg. Mindketten nagyon megörültek.

– Ezt a fenyőfát nektek ültettem ide – mondta Ádám apukája. – Minden évben Ti fogjátok feldíszíteni.

– Jajj de jó! – ugrándozott Ádám. – Imádok fenyőfát díszíteni!

– Mit szólnál hozzá, – kezdett bele Cékla – ha készítenénk rengeteg díszet együtt, és azokat tennénk erre a fára. Vághatnánk ki színes papírokból fenyőfákat, holdat, hópelyheket és angyalokat, meg hajtogathatnánk színes csillagokat, sőt még színes papírfüzért is készítenénk. Olyan hosszút, hogy rengetegszer körbe érje ezt a nagy fát.

– Ó, ez remek ötlet – válaszolta Ádám csillogó szemekkel.

Szaladtak is vissza a szobába. Cékla elővette az összes színes papírt amit csak talált, Ádám pedig hozott kisollót és ragasztót. Együtt nekiálltak rajzolni, vágni, ragasztani és hajtogatni. A papírfüzért készítették el a legvégén. Csak ragasztották és ragasztották egymásba a színes csíkokat. Olyan hosszú volt, hogy már többször körbeért a szobán.

– Van még színes papír? – kérdezte Ádám Céklát.

– Nincs – felelte Cékla. – Elhasználtuk az összeset.

– Tudod mit csinálhatnánk még? – kérdezte Cékla.

– Mit? – kérdezett vissza Ádám.

– Becsomagolhatnánk néhány dobozt karácsonyi csomagoló papírba, és betehetnénk a fa alá. Úgy sokkal hangulatosabb lenne az egész, nem?

– Ó, ez remek ötlet! – vágta rá Ádám.

Cékla keresett üres papírdobozokat, Ádám pedig színes csomagolópapírokat, és nemsokára ott sorakoztak a gyönyörű színes dobozok is a díszek mellett.

Betették egy nagy papírdobozba a díszeket, és kivitték a kertbe a fához. Ekkor már oda volt készítve egy hosszú színes égősor is.

– Ezt az égősort is feltehetitek a fenyőre – mondta Ádám apukája.

Cékla és Ádám nagyon megörültek. Először a hosszú égősort tették fel a fenyőre, majd utána a szép színes papírfüzért. Tekerték körbe és körbe, mert olyan hosszú volt, hogy sokszor körbeért a fenyőfán. Mikor teljesen feltekerték rá az egész papírfüzért, rátették a többi díszet is. A hajtogatott színes csillagokat, a kivágott papír fenyőfákat, a mosolygó holdacskákat, a szép angyalkákat és a hófehér hópelyheket is. A fenyőfa tövébe pedig letették a színes ajándékdobozokat.

– Kész – mondta Cékla. – Gyönyörű lett.

– Igen – válaszolta Ádám.

– Kapcsoljuk fel az égősort – javasolta Cékla.

Felkapcsolták az égősort, és bár még világos volt, így is gyönyörűen mutatott a nagy fenyőfa a rengeteg díszszel.

– Most már biztosan idetalál a Jézuska – mondta mosolyogva Cékla.

Együtt még sokáig nézték a feldíszített fenyőfát, mert egyszerűen nem tudtak betelni a látványával.